

ICOR kararı: ICOR ve demokrasi ve özgürlük için dünya çapında mücadele

1. 2008 Eylül'ünden beri süregelen dünya ekonomik ve mali krizinde, üç buçuk yıl sonra yeni bir derinleşme evresinin eli kulağında. Kasım 2008'den bugüne, uluslararası emperyalist kriz yönetiminin (G20) yardımıyla dünya ekonomisinin iflası ve krizin etkilerinin yansımaları önlenmişti. Dünya finans sisteminin kontrolsüz bir şekilde iflasını önlemek ve bu sarsıntının etkisini azaltmak için Kasım 2008'de G20 inisiyatifiyle başlatılan uluslararası ortak kriz yönetimi, bugüne kadar beklenmedik ölçüde başarılıydı! Ne var ki, uluslararası mali sermayenin dünya çapında ekonomik yükselişe geçileceği doğrultusundaki kurgusal umutları paramparça olmuştur. Toparlanmadaki bu başarısızlık, aynı zamanda Avrupa'daki tasfiye krizinin de başlangıç noktası oldu. Borçlanmalar uzun zamandır ulusal bütçelere gitmediği için mali kriz 2010 başlarında Euro krizi şeklinde yeniden patlak verdi. Fakat kriz, 2008'de olduğu gibi bu kez tek tek (tekelci) bankalarda değil fakat kriz yönetim araçlarının kendisinde -ulusal bütçelerde- patlak verdi. Aynı zamanda uluslararası kriz yönetiminin kendisi de derin bir krize girmişti. 2012 yılının başında emperyalist ülkelerin hükümetleri, ekonomik ve mali fantezilerinin yıkıntılarıyla karşı karşıya kaldılar.

2. Eşitsiz ekonomik kalkınma ve dünya ekonomik ve mali krizinin farklı etkileri nedeniyle emperyalistler arası çelişkiler yeniden ön plana çıktı: Bir yanda ekonomik ve mali krizin yükünü paylaşma konusunda AB ülkelerinin kendi aralarındaki çelişkilerle, AB ülkeleri ile ABD arasındaki çelişkiler ve diğer yanda Rusya ve Çin arasındaki çelişkiler vardı.

3. Bu arada iktidardakilerin temel sorunu, ekonomik ve mali krizi kontrol altında tutacak politik etki gücünden artık yoksun olmalarıdır. Dolayısıyla kriz yönetiminin devamına yönelik devlet önlemleri kısıtlanmaktadır. Uluslararası krizi yönetimi, ülkelerin diken üstündeki kamu maliyesi açısından mümkün değildir; devlet iflasları, bankaların çöküşü ve dünya ekonomik sisteminin bir zincir etkisiyle göçüşünü tetikleyebilir. Dünya ekonomik ve mali krizinin derinleşmesi, kitlesel işten çıkarmalara, ücret ve maaşların azalmasına ve sosyal kazanımların kaybedilmesine yol açmıştır. Bu ise, geniş kitlelerin hükümete ve emperyalist dünya düzenine karşı öfkelerini artıracaktır. Karşılığı da, sınıf mücadelesinin dünya çapında yoğunlaştırılması olacaktır.

4. Kriz yönetiminin krizi, krizin yükünü emperyalizme bağımlı pekçok ülkenin ezilen geniş yığınlarının sırtına yıkılmasıdır. Bu, kitlelerin bilincinde bir dönüşümün başlangıcı olmuştur. **Özgürlük ve demokrasi adına ülkeden ülkeye gelişen bir mücadelenin başlamış olması** günümüzün en çarpıcı olgusudur. İşçi sınıfı hareketi tarihi, faşist ülkelerde, askeri diktatörlüklerde ve demokratik haklar ve özgürlüklerin son derece sınırlı olduğu ülkelerde, özgürlük ve demokrasi için mücadelenin, emperyalizmin yıkılması ve sosyalist toplumun inşası için yürütülen devrimci mücadelenin ilk zorunlu adımı olduğunu gösterir.

Lenin şuna işaret eder:

...Genelde kapitalizm, özelde de emperyalizm -kapitalizm kitlelerin demokratik özlelerini aynı zamanda doğurup büyütürken- demokrasiyi bir hayale dönüştürür..., fakat emperyalizme karşı sosyalist başkaldırının ortaya çıkışı, demokratik direnişin büyümesi ve kitlesel huzursuzlukla yakından bağlantılıdır. (Lenin, **Eserler**, Cilt. 23, sf 14-15)

Emperyalist düzenin kargaşası er ya da geç **devrimci dünya krizine** yol açacaktır!

Kuzey Afrika'dan başlayan (özellikle Tunus ve Mısır) demokratik ayaklanma hareketi, Yunanistan, İtalya, İspanya ve Portekiz'e, yani Avrupa'ya kadar dalgalar halinde yayılmıştır. Verili toplumsal ilişkiler, dünya ülkelerinin yüzde 50'sinde başkaldırı, kitle gösterileri, genel grevler ve silahlı çatışmalarla sorgulanır oldu. 2011 yılında 177 ülkeden 35'i devletin genel durumunun hızla bozulması nedeniyle "şiddetli" bir istikrarsızlık içindeyken, 130'unda siyasi istikrarın "tehdit altında" olduğu belirtildi. Mayalanma sürecinin hızlanmış seyri çarpıcıdır. Dünya çapında geniş kitleler, mali sermayenin diktatörlüğüne ve onun sömürücü ve baskıcı yöntemlerine karşı daha duyarlı hale gelmiştir. Devlet güçleriyle emperyalist sistemin karakterini sorgulayan ve devrimci alternatif arayışlarını gündeme getiren çok sayıda çatışma yaşanmaktadır.

Uluslararası tekellerin üretim alanında faal olan sanayi proletaryası, dünya devrimci sürecinin giderek öncü gücü olarak sivrilmiştir. Son aylarda yaklaşık bir milyon maden işçisi madencilerin mücadelesinde yerini almıştır. Yeni bir düzeye erişen gençliğin dünya çapındaki başkaldırısı, dünya devrimci krizinin habercisidir. 42 ülkeden katılımcıyla 4-8 Mart 2011'de Venezüella'da yapılan Dünya Kadın Konferansı, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin ayrılmaz parçası olan yeni bir uluslararası militan kadın hareketinin doğuşunu pratikte göstermektedir.

Demokrasi ve özgürlük savaşının uluslararası ölçekte yükselişiyle birlikte siyasi gericilik eğilimi de artmıştır. Mısır'da gösterici kitleler acımasızca dövülmekte ve öldürülmekte. Son olarak Kazakistan'da grev yapan 70 petrol işçisi kurşunlandı. Rusya'da Putin Hükümeti, seçim sahtekarlığı ve devlet terörüyle halkı susturmaya çalışıyor. Kongo'da devlet aygıtı kitle gösterilerine karşı devlet terörünü kullanarak harekete geçti. Türkiye'de Kürt siyasetçilere karşı kitlesel tutuklamalar sahte bir demokrasi maskesi altında yürütülüyor. Dünya devrimcileri, kendilerini 2012'de artacak sınıf çatışmalarına hazırlamalı ve yoğunlaşması muhtemel karşıdevrime karşı cesur olmalılar.

Bir tarafta işçi sınıfının ve geniş kitlelerin demokrasi ve özgürlük mücadelesi, diğer yanda emperyalist egemenlerin ve onların yerel hükümetlerinin yoğun gerici şiddeti geniş kitleleri devrimcileştirecek topraktır.

5. Dünyadaki ana eğilim özgürlük ve demokrasi içi mücadele olmasına rağmen, şiddetlenerek süren uluslararası ekonomik ve mali kriz, genel savaş tehlikesini artırmaktadır. Şimdiki durumda odak noktasında ABD ve İran arasındaki gerilim vardır. AB, İran'ı diz çökmeye zorlamak ve nükleer programını engellemek için İran'ı boykot tehdidinde bulundu. Buna yanıt olarak İran da Hürmüz Boğazı'nı kapatmak istiyor. Dünya petrol arzının en az yüzde 40'ı bu boğazdan geçirilmek zorunda. ABD'de Obama yönetimi, boğazın bu şekilde bloke edilmesinin savaş sebebi sayılacağını açıkladı ve İran Körfezi'ne gönderdiği savaş uçağı taşıyan gemilerini Kızıldeniz ve Akdeniz'e çıkardı. Daha önce Libya'da olduğu gibi Suriye'deki kitleler de kendilerini emperyalist saldırıya karşı hazırlamak zorunda. Dünya barışını savunmak için mücadele, uluslararası dünya proletaryası ve işçi sınıfı hareketinin acil görevi haline gelmiştir.

6. Mart 2011'de Japonya'daki Fukuşima nükleer felaketi, emperyalist enerji politikasının açık krizine dönüştü. Dünya çapında nükleer karşıtı hareketin varlığını görünür kıldı ve onu teşvik etti. Uluslararası bir çevre felaketi tehlikesi bilincini güçlendirdi ve insan hayatının temellerinin tahrip edilmesine karşı gelişmekte olan bir mücadele halini aldı. ICOR ve ILPS'nin 3 Aralık 2011'de, Çernobil'in 25. yıldönümünde, doğal çevreyi korumak/kurtarmak için uluslararası mücadele gününde emperyalist nükleer politikasına karşı ortaklaşıl bir senelik kampanya, uluslararası bir direncin oluştuğunu simgelemektedir. Global çevre

felaketini durdurmak için mali sermayenin diktatörlüğünün üstünde bir güç geliştirilmek zorundadır. Mevcut çevre hareketi, bunu temsil etmekten henüz uzaktır. Bugün uluslararası bir direniş cephesi inşa etmeye, üretimden kaynaklanan bütün sosyal ilişkilerin ve emperyalist kar sistemine sürekli olarak karşı duran yaşam koşullarının altüst edilmesine ihtiyacımız var. Böyle devasa bir görev, toplumsal değişimi gerektirmektedir. Bu yüzden çevre felaketine karşı mücadele, aynı zamanda emperyalizme karşı ve sosyalist ilişkileri hayata geçirme iddiasıyla yürütülmelidir.

7. Emperyalizm ve onun kitle iletişim araçlarının bir parçası, dünya genelindeki sola yönelime, reformizmi bir araç olarak kullanarak tepki gösterdi. "İşgal" hareketinde mümkün olan her şey denendi; mali sermayeye karşı isyan, hayali değirmenlere yönlendirilmeye çalışıldı. Onlar, bankaların haklarını kısıtlayarak kapitalizmin evcilleştirilebileceği yanılması yarattılar. Ama bankalar, kapitalist üretim ve yeniden üretim sürecini örgütlemekte merkezi bir yer kaplar ve kapitalizm alaşağı edilmeden basitçe onları "kesip atmak"la üstesinden gelinemez. Bu harekete katılanların büyük çoğunluğunun özellikle gençlerden oluşması, uluslararası mali sermaye diktatörlüğünün aleni hakimiyetine karşı büyüyen bir öfke ve isyanı gösteriyorken, küçük burjuva örgütçüler, küçük burjuva ilkeleri onların devrimleşmesini engellemek için ta içlerine taşıyor. Birleşik amaçlar ve taleplerden vazgeçme şeklindeki bu yolundan saptırma, kendililiğenciliğin kutsanmasıyla örgütsüzlüğün, bağlayıcı olmayabout: startpagean aktivizmin [actionism -Thedor W. Adorno'nun 1960'ların radikallerini tanımlamak için kullandığı deyim] ve küçük burjuva bireyciliğin, antikomünist ayrımcılık bahanesiyle parti düşmanlığının, şiddet içermeyen "sivil itaatsizlik" in direnişin en yüksek biçimi olarak yüceltilmesidir.

8. Özgürlük ve demokrasi adına kitlesel bir hareketin ortaya çıkması, sınıf bilincinin gelişmesinde niteliksel bir sıçrama anlamına gelir. Asıl sorun, özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten bu kitlesel hareketin, halkların demokrasi ve sosyalizm için devrimci sınıf mücadelesine dönüşüp dönüşmeyeceği ya da İslamcı güçlerin parsayı toplaması ve gerici hükümetlerin propaganda ve baskı yoluyla bu hareketi Batı tipi ikiyezli burjuva demokrasininin basitçe onaylanmasına dönüştürmeyi başarıp başaramayacaklarıdır. Uluslararası devrimci ve işçi sınıfı hareketi, özgürlük ve demokrasi adına yürütülen bu mücadeleye sadık kalmalı ve kitlelere emperyalizmin çöküşü ve sosyalist toplumsal ilişkilerin kurulması için devrimci çıkış yolunu sabırla göstermelidir. Dünyadaki tüm devrimciler, sınıf bilincini daha yüksek bir düzeye yükseltmekle yükümlüdür. Bu, uluslararası bir işbirliği sürecini ve kitle hareketlerinin devrimleştilmesini gerektirir. ICOR'un kuruluşu bu konuda önemli bir yanıttır. ICOR bundan böyle pratiğin ateşinde sınanacaktır.

ICOR bu süreçte, bütün devrimci güçlerle eşit haklar temelinde yakın bir işbirliği arayışındadır. ICOR, bütün sınıf bilinçli işçileri, ezilmiş halkları, militan kadınları, başkaldıran gençleri ve geniş kitleleri ICOR'un kuruluşunu ve güçlenmesini sağlamak için maddi ve manevi olarak desteklemeleri çağrısında bulunuyor.

**Dünya çapında devrimci partilerin ve örgütlerin birliğiyle -ICOR'la ileri!
Bütün ülkelerin işçileri, birleşin!
Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşin!**

14 Mart 2012 itibariyle imzacılar:

1. MLOA, Marxist-Leninist Organization of Afghanistan
2. CPB, Communist Party of Bangladesh
3. GRC, Group of communist revolutionaries "Krasny Klin" ("Red Wedge") Belarus

4. BCP, Bulgarian Communist Party
5. BRP(K), Bulgarian Workers Party (Communists)
6. ORC, Revolutionary Organization Congo
7. SMKC-KSM, Union of Young Communists of Czechoslovakia
8. PC (ML), Communist Party (Marxist-Leninist) Dominican Republic
9. MLPD, Marxist-Leninist Party of Germany
10. KOE, Communist Organization of Greece
11. CPI (ML), Communist Party of India (Marxist-Leninist)
12. Ranjbaran, Ranjbaran Party of Iran
13. KOL, Communist Organization of Luxemburg
14. Organization from Marocco
15. NCP (Mashal), Nepal Communist Party (Mashal)
16. GML / Rode Morgen Netherlands
17. PCP-I, Paraguayan Communist Party (Independent)
18. PML del Peru, Marxist-Leninist Party of Peru
19. Marxist-Leninist Platform Russia
20. CPSA (ML), Communist Party of South Africa (Marxist-Leninist)
21. MLGS, Marxist-Leninist Group of Switzerland
22. TIKB, The Union of Revolutionary Communists of Turkey

International Coordination of Revolutionary Parties and Organizations
- Office of the ICC -
Buerer Strasse 39
D-45899 Gelsenkirchen
Germany
Phone: + 49-209-3597479
Email: coordinationint@yahoo.co.uk
Website: www.icor.info